

MANIFEST

CAMPANYA PERSONES SENSE LLAR 2020

Avui, 26 de novembre del 2020, volem transmetre un missatge de drets, de possibilitats, de dignitat, de rostres i de persones que posen nom al problema de la manca d'habitatge.

Les persones sense llar no són només les persones que veiem dormint al carrer, ni les que viuen en albergs o pisos d'acollida. Les persones sense llar són totes aquelles persones que no tenen un habitatge digne, sense condicions de salubritat; que no tenen un habitatge segur, lliure de violència i de mancances estructurals; un habitatge assequible, a l'abast de les seves possibilitats econòmiques. Persones sense llar, en definitiva, són totes aquelles persones que no poden exercir un dret fonamental: el Dret a l'Habitatge.

L'impacte que ha tingut l'aparició de la pandèmia ha suposat l'agreujament de situacions les persones en risc d'exclusió residencial, que es trobaven en una llar insegura o inadecuada, que s'estan veient expulsades de les seves vivendes o allotjaments precaris. La fragilitat i vulnerabilitat per la situació generada per la COVID-19 i la proximitat de l'hivern fa que sigui un bon moment per posar-nos al lloc de l'altre, preguntar-nos per la realitat que estan vivint les persones més vulnerables i treballar perquè puguin tenir un futur millor.

Per això, aquest any 2020 cal que la campanya sense llar anunciï i denunciï que **“NO TENIR CASA MATA. I tu, què hi dius? Digues prou! NINGÚ SENSE LLAR”**.

NO tenir casa mata. Mata els somnis, les oportunitats, la confiança, els drets
NO tenir casa suposa un clar impacte en la salut física i mental
NO tenir casa impedeix les relacions socials i tenir un espai de protecció

Tenir casa és tenir un espai segur i és millorar la salut tant física com emocional.
Tenir casa és fomentar habilitats domèstiques, l'autogestió i la capacitat d'escollir.
Tenir casa és recuperar la relació amb l'entorn, és inclusió social i comunitària, és possibilitats d'inserció laboral i de millora de situació econòmica.
En definitiva, tenir casa és una oportunitat digna per viure i desenvolupar-se en a nivell personal i social.

Un any més, des de Càritas tornem a reivindicar QUE NINGÚ DORMI AL CARRER i demanem:

- Que s'avanci en una estratègia de lluita contra l'exclusió residencial i el sensellarisme, basada en un enfocament de drets humans.

- Que s'ampliï el parc municipal d'habitatges de lloguer social i que s'augmentin les reserves mínimes d'habitatge social previstes en la legislació, per atendre les necessitats d'habitatge protegit i mantenir la cohesió social.
- Que es coordinin les administracions públiques per tal de garantir el compliment de la paralització de desnonaments i desallotjaments sense alternativa habitacional.
- Que es garanteixi sense obstacles el dret a l'empadronament de les persones que resideixen als nostres municipis, sigui quina sigui la seva situació habitacional, incloent relloguer, ocupació social o sensellarisme.
- Que es faciliti l'accés als subministraments bàsics i l'empadronament en els casos d'ocupació social, mentre no se soluciona la situació habitacional de les famílies en situació de vulnerabilitat.